

Cirkevný zbor Mlynská

Služby božie v kostole

Nedela:	9:30	v Hraščíku (4. n. v mesiaci)
	14:00	večerné
Utorok:	18:00	večerné

BIBLICKÁ HODINA

Štvrtok: 16:30 ZbC, Zvonárska 23

SLUŽBY BOŽIE V DOMOVOM SOCIÁLNYCH SLUŽIEB

Pondelok: 14:30 Skladná
Streda: 15:00 Barca
Piatoček: 9:30 Garbiarska

DETSKÁ BESIEDKA

Nedela: 9:30 a 15:30 ZbC Zvonárska 23

STRETNUTIE DORASŤU

Piatok: 16:00 Dorasťová klubovňa, Zv. 23

STRETNUTIE STREDOŠKOLSKÉJ MLÁDEŽE

Štvrtok: 17:17 Zborová sála, Mlynská 23

STRETNUTIE MLÁDEŽE M 23

Streda: 18:00 ZbC Zvonárska 23

STRETNUTIE RODINNÉHO MISIJNÉHO SPOLOČENSTVA - RoS

Nedela: 15:30 Zborová sála, Mlynská 23

VEĽKONOČNÉ SVIATKY

TICHÝ TÝŽDEN:

15.4.2014 Utorok 18:00 +Večera Pána
17.4.2014 Štvrtok 18:00 +Večera Pána

VELKÝ PIATOK 8:00 Maďarské +VP
9:30 Pašie + VP
18:00 Večera Pána

Velkonočná NEDEĽA 9:30
18:00 Večerné

Velkonočný PONDELOK 9:30 +Večera Pána
18:00 Večerné

Podrobnejšie aktuálne informácie o podujatiach v CZ sú na webovej stránke: www.ecavce.sk

cirkevný zbor Terasa

Rozpis služieb božích počas VEĽKEJ NOĆI

- 17.4. **ZELENÝ ŠTVRTOK** - o 17.h. +VP
18.4. **VEĽKÝ PIATOK** - o 10.h. + VP
a Štós - o 15. h. + VP
19.4. **SLUŽBY BOŽIE** vo FNSp - nebudú!
20.4. **1. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÁ** o 10. h.
a Štós o 9.30.h.
21.4. **2. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÁ** o 10. h. + VP

ČO NÁS ČAKÁ?

13.4. **ZBOROVÉ STRETNUTIE ŽIEN**
o 15.hod v EMŠ, na Muškátovej ul.
Téma: Svedectvo setry, ktorá sa vzdala magie, recenzia knihy Očiek od Singera.

Výzva Emanuelského a cirkevnejho Košice a Košice-Inštitútu pre duchovnú pôsobnosť, Zdroj: Vladimír Chladný, Grafická úprava: Vladimír Badajš, Vydanie: 4. Kostolík v apríli 2014, Náročnosť: 1000 kusov.

SOLIDEOGLORIA

SPRÁVODAJ KOŠICKÝCH EVANJELICKÝCH CIRKEVNÝCH ZBOROV 1/2014

Zmierenie je veľmi väzna vec Kolko ľudu, rodin, národov na svete potrebuje tuču terapiu? **Zmierit sa vásajom**, zmení nenávist na priateľ, napäťe na pokoj, že vždy na dobré! **Zmierenie** vás začína oveľa ľahšie ako si na prvý pohľad vieme pripustiť. V našom v útrate - srdci - duchu. Skôr, než sa rozhodneme zmieriť s ľuďom - mal by sme začať uvažovať nad svojím zmierením s Bohom. Pretože porozumenie myšľa a mechanizmu zmierenia. Je postavené na odpuštení viny. Ak sa vás mnoho ľudí prenasledovalo - **je voči mne viny**. Ja som sa vás v skutočnosti omnoho viac prehľadal voči BOHU. Som vinný. A Boh mi **odpušťil**, zmasaľ moj dlh voči nemu, dlhý úpis roztŕhal a zaholi. Teda presnejšie - urobil to Ježiš Kristus na kríži!

Zmierenie s Bohom

Z obsahu:

Autor neznámy:
Posolstvo kríža

Iubo Badiar:
3 zranené mesta uzdravené na kríži

L.Lorinc, L.Hlavanecký, O.Kolárovský:
Čo nového v projekte Deti Afriky?

Tím Samarián:
CPB Samaritan - sa dostáva do povedomia verejnosti

Pavol Goldberg:
Majme odvahu veriť!

Kvetka Podhorášká:
Svetlo porozumenia

Zuzana Hribkóvá:
Misia v Kení

Dušan Havráň:
Materská škola Sovičky

Ondrej Kolárovský:
Ako si žijú Muškátky?

...

2/3

Posolstvo kríža

Máte odvahu íť so mnou na Golgotu?

Golgota je pahorok pred bránami mesta Jeruzalema. Na tomto kopci sa nežarute. Nevedú sa tu žiadne ľacné diskusie.

Ani filozofi n ľub nemajú čo povedať.

Občania mesta nemajú chut chodiť na tento vršok. Na tento kopci sa totiž zomiera - trpko zomiera.

Kebý ste vás mali odvahu niekedy sa zastaviť a dívať sa na Ukrížovaného, na tú nezakrytú biedu, dozvedeli by ste sa o kríži niečo, čo patrí k najčernejším skutočnostiam na tomto svete.

Tá bieda, ktorú tu na Golgotu vidite, je bieda celého sveta, ktorú živý Boh uvánil na svojho Syna. Len sa divajte na **Jeho ruky!** Ruky, ktoré sú tu pribité klinmi, to sú ruky celého sveta. Cítim, akoby v tejto hore Golgoty živý Boh vzal špinavé ruky celého sveta i klobau, ktoré sú nich spôsobili a povedal: „Môj Sýnu, teraz nes klobau celého sveta, vezmi to všetko do svojich rúk!“

Všetko ste nemali v rukách več, od ktorých by ste sa najradšej umyli? Viete predsa, čo ľuďov rukami robí. Rukami sa nabijajú púsky, mieri sa a strieľa, stieka spút. Ľuďom sa zvádzajú telá a násť a plod tela. Rukami sa pišu listy, ktoré zo ľuďov najradšej nenašípal. Rukami sa robia veci, na ktoré by ľuďov neskorajradšej zabudol.

Jeden veľký Boží muž kedy si povedal: „**Ruky každého ľuďa nesú svoje tajomstvá. Váš ē i moje.**“

A teraz sa vás opýtam: Čo s tým špinavým rukami sveta? Čo sa stane s rukami sveta, ktorý kráča v ústreti poslednému dňu, keby tu nebol niekto, kto by nám tie ruky umyľ?

V hodine Golgoty živý Boh uváil klobau nešpočetných ľudí na ruky svojho Syna a povedal: „**Môj Sýnu, nes klobau ruk Východu i Západu, Severu i Jihu, mladých i starých. Môj Sýnu, nes ju!**“ Potom mu ruky prebili klinmi, a tak bolí ruky celého sveta súdenie.

Ale vaším a mojim rukám sa nič nestalo.

To chce povedať kríž.

Zahľadte sa na hohy ukrižovaného, nohy celého sveta. Tu nie je nič z nepokoja, ktorý v sebe máme a ktorý bol príčinou noći, na ktorú by sme už nikdy nechceli spomínať.

Nemáte tiež sa klobau cesty, na ktoré by ste najradšej raz navždy zabudli? Nespolní ste žiadostivosť, ktorá ľuďov zachváti, ženie a život je zničený skôr, než začína! Kolik nádymu nemáchú na určité cesty myšľiet, lebo na ne myšľet nesmú, nechcú si pripustiť pravdu, že chodili po cestach, po ktorých by pri pohľade späť najradšej nikdy neboli chodili.

Ale živý Boh, ktorý stvoril vesmír, prenesol nepokoj i cesty celého sveta na hohy svojho Syna a nekol mur. „Môj Sýnu, ty nes tvoju klobau, inak by muž a ženy celého sveta nemali kam zložiť klobau svojich cest.“

A tak mu Ježiš ho myšľal prebodiť.

Ale vašim a mojim noham sa nič nestalo.

To chce povedať kríž.

A hľada? To sidoľ ľudskej rozumu a rozbahňa? Tiež sa často divíte, ako dokáže byť ľudovej hrďu na svoje myšlienky? Á pritom sú to myšlienky, ktoré by dovek najradšej potačali, no nemôžete. Nenávist, tá predsa súvisí s myšliením.

I vás.

Chcet zabudnúť, pretože ľuďov nemôžete uniesť - to predsa tiež súvisí s myšliením. Prv, než sa ide do vojny, vopred sa vymyslia bomby. Než zvedieme nejakého ľuďa, najprv sa vymyslí, ako ho zviest. Skôr, než začíname niečo podnikať, aby sme iných odstráili, napred sa predsa premyslí. Ved vieme, ako ľuďa uvažujú!

Raz živý Boh vzal všetky myšlienky sveta, všetku klobau, ktorá na ruky svojho Syna a povedal: „Môj Sýnu, nes klobau ruk Východu i Západu, Severu i Jihu, mladých i starých. Môj Sýnu, nes ju!“ Potom mu ruky prebili klinmi, a tak bolí ruky celého sveta súdenie.

„**Tak korunujem vaše myšlienie!**“

Ale vašej a mojej rukám sa nič nestalo.

To chce povedať kríž.

Pokial si este stále držíte ruky - alebo keď niekto povie: „Ja neviem či existuje Boh, ktorý sa o nás stará,“ toho by som rada v tejto chvíli vziať so sebou na Golgotu, postavila pred ukrižovaného Pána Ježiša a povedala: „Živý Boh tă tak miloval, že všetku tvoru ubohosť naložil na svojho Sýnu, aby si mal kde svoje utrpenie zložiť.“

To chce povedať kríž.

Pochopil si ňu, že ježiš zabil platiť za tvoru osobnú vinu? Že tam na kríži viel miesto teba? Že všetky tvoje „výkoloňa“ dokonale Bohu zaplatili? To je skutočná milosť. Z hľadiska tvorej večnej záchrany bolo už všetko zaplatené a dokonané, ty si to len musíš pre seba privlačiť. Svojim vlastným snažením sa nemôžeš zachrániť. Áno, musíš sa prestarať pokúsiť o to sám a miesto toho sa zveriť Pánu Ježišovi Kristovi.

Prává sloboda začína tam, kde vládne odpuštenie a teda oslobodenie od osobnej viny.

Táto sloboda dokáže preniknúť celú bytosť, celé bytie. Túto slobodu ti prajem z celého srdca.

Autor neznámy

Slovo na úvod

Máme byť snáď v poste „vačšími“ kresťanmi než inokedy? Príjem! Nám nech je tento časopis prispievkom k vnútornému upratovaniu či preprievaniu možno i pri priležitosti pôstu. Rovnako i malou pripomienkou toho, čo sme prežili v uplynulom období.

Pane, toto vydanie časopisu sa rodilo reňku, ale vďaka tvrnej požehnanu ho držíme v rukách. Okruh ľuďov okolo neho, zda sa, prevažne rovnako, ako okolo ostatných aktivít zborov. Niekoľko ľažok hľadaj.

Osud časopisu v kľadom do Tvojich rúk Pane. Amen!

Vladimír Chladný

O Vašu 2% dane z príjmov sa uchádzajú:

- Občianske združenie Kairos
www.kairos.teras.sk
- Zborová diakonika CESTA NAĎJE ĽCAV Košice
www.ecavce.sk
- Zdravotníctvo rodícov pri Evanjelickej materskej škole o.z.
www.muskatovala.sk
- Oz Utorštie
www.utocesto.sk

bez križia
sa kresťania
menia na kresťanov.

Pavel Kosorín

je riaditeľom Domova sociálnych služieb
Armidy spolu v Brne.

3 zranené miesta uzdravené na kríži

Identita - intimita - integrita

Nie, nie, nelákajte sa. Nejdem ľúška! slovník cudzích slov. Pokúsim sa iba v krátkej ľahkej dotknúť najčítivejších zón nášho života – pretože som prevedený, že Veľkonočný príbeh sa hlboko dotýka práve týchto skrytých a najvúntrnejších dimenzií nášho bytu.

Mnohí ľudia sa totiž pytajú, stojac nad tému Veľkej Noci, – NAČO to bolo všetko DOBRÉ?

Ako súvisí Božia intervencia do tohto sveta, Kristovo mesiášske účinkovanie a najmä jeho kruté umučenie s mojím vlastným životom, zvlášť ak zjedem slúšnym a usporiadaným životom?

Kristovo zabitie rímskou populárou križovania bolo svojho času najhrasťkejším a najútrpennejším potrestaním vinníka. Dnešného humanistickejho pohľadu na život je takýto výmer trestu úplne nepríjemnej a neprušnej. Keby sme dnes chceli trestať Krista – dosťal by nanajvýš doživotie.

Takže, to je jeden pohľad – zbytočný masaker! Expressívna a brutalita nás ľačí – aby sme odvrátili svoju tvár a čím skôr vytiesnili tie otriasné obrazy zo svojej hlavy.

Biblia nám v jednom novozákonnom texte pripomína, že Kristov životný príbeh končiaci na Golgotiskom kopci sa pre mnohovstavne „kameňom úrazu“. Rimský 9:33 Ajhla, kadiem na Sione kameň úrazu a skôru pohoršenia, a kto verí v Neho, nebude zahabený.

Môžmo sa sptáte, ako tejto obraznej reči rozumieť? Kameň úrazu a skôra pohoršenia.

Na čom sa môžu potknúť mudy a učený profesor, dobrý a šikovný obchodník, slúšny človek starostlivo sa starajúci o svoju rodinu. Všetky spomenuté hodnoty majú logiku pri hľadaní na život vunkra. Pohľad zvnútra už nemusí

Identita – miesto kým sme.

Zdá sa to byť úplne jasné. Každý je predsa niekoľko rôznych ľudí predsa vie, kym je. Nie je to však celkom tak. Sme obmedzení v schopnosti sebaopoznania a niekedy

4/5

nájsť pravdu o sebe trvá „celú večnosť“. Strastiplný prechod pubertu sebaovedomovania je iba predohra k ďalšiemu dramatickému dejstiu: spoznanie ktorom som, aký som. Priznať si svoje klády i záipy a zároveň aj autentický, originálny život. Aké vzácné je stretnúť ľudku, ktorý je sám sebou, neopísaný sa po nikom!, nenech sa tlačiť a deformovať davom a v pokore vytýčeným človekom „milionom“, zjúči iba z bohatstva svojej originality. A čo tak identitu náboženskú. Tolkó sa o nej nahovári. A potom ktorá je tá pravá? Kristova, či Pavlova, alebo Luthera? Baptistická, alebo Kalvínska...? Keď hovorí Pavol: my máme mysel' Kristovu – hovori vlastne – máme Ježo identitu! Identifikujeme sa s Jeho ľaskou, pravdom, poslaním. Ale môžeme sa identifikovať až s normami, zákonmi, tradíciami a ktorou Kristus nepovedal ani slovo a nazvati to svojim náboženstvom. Naše ľudskej dejiny sú, žiať, plné príkladov falósej identity kresťanstva. Čo všetko sa už na tejto zemi kona v name Kristus a nemalo s Jeho identitu nič spoločné. Dnes je to navštrenie ako mŕtvi stojaci medzi neveriacim svetom a Kristom i kresťanstvom samým. Malí by sme to hľadať lutovať, poučiť sa a navždy vyvarovať miernulých chýb!

Intimita – hľbka nášho bytu.

Intimus je latinské slovo, ktoré znamená blízkosť, hľboký, veľmi osobný. Rukou Stvoriteľa sme bol takto utvorení. Nie ako ptyké, funké biomobily. Aj potiať by to bol zázrak! Aj samotný biomobil nášho života je jednoducho dokonala nezdrojovateľná dobrota. Je nádherný, funkčný, kompatibilný, kooperujúci! Ale to Stvoriteľovi zjavne nastačilo. Tvorí na svoj obraz hľbokú osobu sief sebaovedomenia, citu, myšlienia a vzťahu. Tento chrám vkladá kdesi hľbokou dovnútra ľudskej bytosť, aby sa v ňom diaľa tā najújasnejšia bohoslužba uctievania veľkincov nazvaného s lehom Kristus.

Predošlýtym k Bohu samému, ale samozrejme tiež vo všetkých ďalších „intimných“ vztazoch.

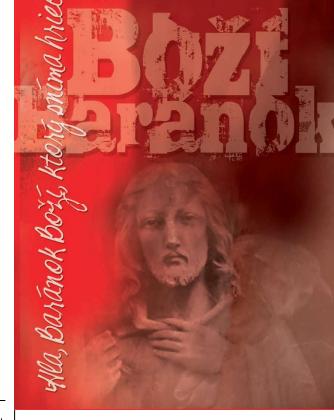
4/5

Tak to bolo na začiatku – a čo dnes? Aký je status intimacy dnes? Niekoľko to väčšie vyzera tak, že mi ľudia sa staráme iba veci vonkajšie. Dokonály imidž tela a ďalšie tituly nejaký pred a za menom – to je všetko, to úplne stačí! Ale čo sa deje v skrytosťi, v chráme nášho vnútra? Je upíne prázdný? Alebo zanedbaný ako hrôba. Všade plno pavúčin, mŕtvolne tichu a čieru. Ľato záhradná atmosféra je dôkazom, že sa tu nežije. Možno je to preto, že tento priestor je tak trochu „nebezpečný“!

Boľ stvorený pre ten najužasnejší dialóg s najblížšimi.

4/5 :29

Všetko, ktoré máme v sieti...

Ale my sme sa vzdali tejto dynamiky blízkosti a hľbky – v prospech komfortu, diskrétnych zón a pohodlosti. Opustili sme kráľovstvo hlbokých vzťahov a dať si žiadosť o občianstvo v kráľovstve plýtvach a prázdnich vecí. A dôsledky sa dostavili...alebo ešte len dostavia?

Integrita – úplnosť nášho JA.

Bežne veci fungujú tak, že sú stvorené dva – kreatív – najviac vzniká doslova, z inčoho“ ideja v našej mysli, je to akýsi nehmotný projekt, ktorý potom reálne postavíme, skonštruujeme vlastnými rukami. Bežne sa naša životná skúsenosť vrství. V nejakom časovom, alebo hodnotovom kontexte, a je tomu tak aj preto, aby sme sa z našej malej, ale i veľkej historie skutočne každodenne učili. Ved „Historia est magistra vitalis“

A učiť sa je predpokladom dozrievania, formovania a kompletizovania našej osobnosti. V skladobach svojho podvedomia sú ako v archivoch knižnic uložené čele zväzky podnetných, pravidelných poznamok o našom živote. Je tu ale jeden problém: treba nad nim premýšľať, skladáť ich, koncipovať a sekreticky hodnotiť. Poviete si: Tak, to nie, to je veľmi zložité a namiávavé! Získať cenné veci života vás stojí náhľad, zápas a iba.

Čo s tým teda urobime dnes, v dobe maximálneho tlaku na komfort a pohodlie? Ak dostať do súludu našu troj-jednú ľudskú podstatu, naučiť našo telo, dušu a ducha žiť tak, aby spolu tvorili jeden harmonický celok a nie schizofrenické osobné torzo. Iste, ak sme doma v Biblia vieme, že naša stará prirodzenosť nemôže žiť v dokonalom súlade s Duchom Božím v nás, lebo stojí proti Nem, v rebujúcom postavení. Ale nie je snáď tou pravou biblickou integritou človeka stav, kedy Duch Boží vedie našho ducha, forme ho, premičia a vychováva, aby ten dobré spravoval našu dušu i telo! Ak sa to tak deje, tak Duch potom mrtví skutky tela a duša robia to, čo On chce.

Ak duchovní nie je prvé, ale posledné, z ľudského života sa stáva rozpolená, chaotická realita. Boh je majster, ktorý dokáže spojiť nespojiteľné do integrovaného fungujúceho celku. Iba on vie a robí dobré!

Zdroj: Veľkonočný leták BTM 2014

Čo nového v projekte Deti Afriky

Od januára 2013 bolo pravidelne podporovaných 7 študentov, či studentiek, pričom podpora študentov postupne rásťa a ku koncu roka 2013 sme už pravidelne podporovali 14 mladých ľudí.

Podrobnejšie informacie o sumách, ktoré sme zaslali v r. 2013 na tento projekt nájdete v Spravodaji na www.detiafriky.sk. V súčasnosti podporujeme 16 študentov a máme ďalších 10 čakáteľov na podporu. Aj týmto dajeme všetkým pravidelným v príležitostným podporovateľom potrebu projektu. Keďže sme prijali aj isté mimoriadne milardy na projekt, rozhodli sme sa podporiť aj ďalšie roty. Ešte v minulom roku sme poslali aj peniaze na zakúpenie osíva (fazule, kukuricu), v týchto dňoch už zberajú prvé úrodu fazule. Pán riaditeľ, Paulo Bura nám písal, že sú veľmi vďační aj za túto pomoc, pretože im znižuje prevádzkové náklady školy. Podporu realizujeme cez z. z. Kairos.

Len pre ilustráciu, škola je v oblasti, kde ešte nie je zavedená elektrina, také komunikácia s nájom je zabezpečovaná cez mobil alebo musí riadiť čestovat a iné dediny, mestšte, odkiaľ môžete použiť a počítať. Napriek tomu sa nám darí postupne komunikáciu depošovať. Dostali sme spravy o prospehu podporovaných študentov a dokávne listy, ktoré v týchto dňoch postupne distribuujeme podporovateľom. Taktiež podporujeme častočne aj výstavbu ďalších budov školy, na ktorú prispeli aj bratia a sestry zo Slezska. Fotky nájdete na vyspelé uvedenej webovej stránke. V tomto roku chceme nadále zvyšovať počet podporovaných študentov, pomôcť im dokončiť budovu školy, a v prípade potreby podporiť aj farmašský projekt.

Dalším cieľom je získať finančne na zakúpenie solárneho zariadenia na výrobu elektriny pre školu, čo by uľahčilo niečo našu vzájomnú komunikáciu. ale aj zvýšilo úroveň vzdelenáčkeho procesu na skole.

Za tím Deti Afriky
L. Lorinc, L. Ivanec a O. Kolárovský

Konferencia Daj tomu hľbku

Tak ako po minulé roky aj tento rok sa niekoľko odvážlivcov z Košíc vybrať do nedalekého súlezskeho Trnca na konferenciu určenú výhradne pre mužov. Tvaru v tvári – Daj tomu hľbku – to bola téma tohtoročného stretnutia, ktoré bolo opäť výborne /skoro až na profesionálnej úrovni/ zorganizované.

Takmer 300 mužov z Čech, Moravy, Slezska, Poľska, Slovenska či Ameriky si vypočulo 4 výborné prednášky na tému Hľbka vo vztahu k Bohu, k žene, k spoločnosti či v cirkev, ale povzbudením boli chvály, modlitby, svedectvá a vtipné scény.

Obrávášť zaújmavej a inspirujúcej boli najmä posledné dve prednášky v podaní Slávia Slávika, ktoré sa poslucháčom dostávali až tesne pod kožu a ktoré sa určite opäť si vypočúť /dajú sa nájsť na webovej stránke www.kpm.sceav.cz/. A nie len tie ale čeli deň venovaný Bohu, modlitbe, premýšľaniu, chváleniu Boha ako konverzácií s rovnako nainšpirovanými priateľmi bol balzamom pre životom tăžko skúšanú dušu.

Takýto jednodňový duchovný a duševný wellness pobyt v zahraničí by som vrelo doporučil každému dnešnému mužovi.

6/7

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA SLOVENSKO 10.-16.2.2014

Manželstvo – viac ako papier

V dňoch od 10.-16. februára 2014 si Slovensko po štvrtýkrát pripomienulo medzinárodnú kampaň Národný týždeň manželstva (NTM). Tento rok bol hľavnou tému „Manželstvo viac ako papier“; Cirkevný zbor Košice Terasa v spolupráci s Mestskou časťou Košice – Západ pripravili v tomto týždni už tradične niekoľko podujatí. Prvým bol tanecnej večer, na ktorej profesionálni tanecníci vyučovali atraktívny tanec – argentinčianu tangu.

Druhou prípravenejšou akciou bol manželský večer pre páry, kde sa uskutočnila prednáška na tému „Sila odpustenia“, prednášajúcim bol Mgr. Jánosav Petro. V nedeli bol Služby Božie venované téme manželstva, doplnené modlitbami a pekným hudobným príspievkom. Celým týždiom nás spravoval modlitebník, ktorý bol venovaný modlitbám za manželov, súroty, mnohodenč, či bezdetné rodiny, súmencov a podobne...

Manžela Lorincovci

4. Národný týždeň manželstva 2014

V dolnom zbere sme už tradične pripravili dve stretnutia pri príležitosti kampane NTM: - otváraciu recepciu NTM s poštovním a slobotný večer s tému: Manželstvo nie je ... ale aj je papier. Na stretnutí sa zúčastnilo cca manželských 25 párov a jeho myšliom bolo poukázať na význam manželstva ako zmluvy, ktorá nestojí na papierovej povrchu ale súlube a záväzku zotrvať v manželstve v dobrom aj zlom, zdravi a chorobe, šťastí i nestrasti.

Stretnutie moderovali tri domáce manželské páry, ktoré sa príčinili o spontánny príbeh a dobrú atmosféru. Je našim spoločným príľahom, aby sa v rámci kampane v budúciach rokoch zapojilo do tohto vzájomného spojenstva ešte viac pozvaných hostí.

Tim Roš

Tri Sokratove sítá

— "A či vieš, Sokrates, čo som sa akurát dozvedel o tvojom piateľovi?"

— "Počkaj chvíliku," odpovedal Sokrates. "Než mi čokolvek povieš, rád by som tă podrobil skúške. Hovorí sa je skúška troch sít."

— "Troc sít?"

— "Presne tak," pokračoval Sokrates. "Než mi začnem rozprávať o mojom piateľovi, môže bude dobré na chvíliku skúšiť preosiať to, čo mi povieš. Prvé sítu sa voľá Pravda. Máš úplnú istotu, že to, čo mi chceš povedať, je pravda?"

— "Nie," odpovedal ten ľovek, "vlastne som to iba počul od druhých a..."

— "Dobre," povedal Sokrates. "Takže ty nazaj nevieš, če je to pravda alebo nie. Teraz vyskúšame situ, situ sa voľá Dobro. Chceš mi o mojom piateľovi povedať niečo dobrého?"

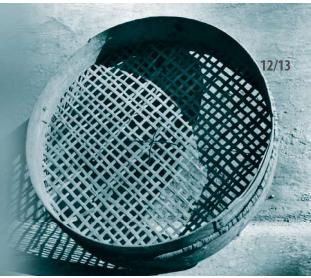
— "Nie, nie je to moc dobrá vec. Brá práve naopak..."

— "Takže," pokračoval Sokrates, "chceš mi o ňom povedať niečo zlého a nie si isty, že je to pravda. Ale stále ešte môžeš skúšku prestý, pretože zostáva ešte jedno sítu. Volá sa Užitočnosť. Je to, čo mi chceš o mojom piateľovi povedať pre neho užitočné?"

— "Nie, nie veľmi..."

— "Dobre," uzavrel Sokrates, "tak teda, to čo mi chceš povedať o mojom piateľovi, nie je ani pravdivé, ani dobré, dokonca ani užitočné, tak prečo by si mi to mal vyzoprávať?"

Sókrates, * asi 469 pred Kr., Atény – † 399 pred Kr., Atény) bol starogrécky filozof, tvorca osobitného štýlu filozofovania, ktorí sa opiera o dialeg.

RoS bude žiť!

15. marca a 5. apríla prebehli dve stretnutia na biskupskom urade VD pod patronátom Petra Mihalca, tajomníka biskupa a stretla sa tu skupinka nadšencov, aby začala dialog o „znovuzvokresení“ Rodinných spoločenstiev ECAV. Iniciatívou tejto myšlienky boli nás predsedníctvo, pretože si vedomujeme, že RoS sa usiluje aktivizovať v našich zboroch veľmi dôležité generáčnu skupinu, ktorou sú mladé a stredné ročiny. Na stretnutí sme sa zočadieli založiť Občianske združenie Rodinné spoločenstvo a v novembri t.r. pripraviť 11. konferenciu RoS v Staréj Ľubovni. Berte to ako predbežnú pozvánku.

Svetlo porozumenia

tickej náboženstiev. Jeho výnimnosť učíce nielen miesto konania, ale aj zloženie učiacejúcich z rôznych žiarov – od klasickej hudby cez folklor až po džez. Projekt sa rozšíril i do ďalších českých a slovenských miest, medzi ktorími odteraz nechybajú už ani Košice.

Svetlo porozumenia je spojením kresťanstva a židovstva cez hudbu. Projekt sa snaží zjednotiť ideovy a duchovny význam spodrúpe dvoch náboženstiev, ktorá aj cez niektoré historické nezhody vytvorila tradične hodnoty európskeho kontinentu.

"Projekt vznikol v roku 2005 v Španielskej synagóge v Prahe, v mieste, kde pôsobím niekoľko rokov, kde vedem bohoslužbu a súčasne v rímsko-katolickom Chráme sv. Ducha. Tieto dva svätyňky stojia veľmi blízko seba. Je to unikátnosť v európskom meradle, pretože všäc a synagóga bolo, bohužiaľ, vypálených alebo zburaných. Jedného dňa som príšiel do kostola a sypal som sa, či by sme nemohli robiť niečo spolu, pretože verím tomu, že umenie a hudba je tým najkrajším a najjednoduchejším komunikáčnym prostriedkom ako možno spájať ľudí, ktorí sú rôzni bud náboženstvom, etnikom, farbou pluti alebo hocičím iným."

Chcel som to robíť v mojom rodnom meste Košice, ktoré milujem a veľmi som to chcel domiesť aj tu. Podarilo sa mi to. Pomohlo mi s tým veľmi veta ľudu. Je to pre mňa veľká čest a zároveň je to pre mňa emoce veľmi silné z jednoduchého dôvodu. V tejto synagóge sa modlil môj dedko, moja babička a práve v tejto synagóge ludia čakali na transporty do koncentračných táborov. Moja kompozícia je presne o utrení a o všetkom možnom, aby sme mohli niečo dosiahnuť.

Koncert bol oslavou ľudskej pospolitosti a solidarity. V sakrálnych objektoch cirkev, ktoré v priebehu histórie stáli proti sebe a nezohľadňovali neraz výsledky do konfliktu, sa teraz stretávajú verejnosť a nábožnosť, ktorá teraz respektuje. Cieľom je zbúrať akékoľvek bariéry a hľadať v sebe svetlo a ústretovosť k názoru i verejnosti druhého ľadu. Kveta Podhorská

14/15

Hudobný most preklenul a spojil kresťanstvo a judaizmus

Evanjelický kostol – Židovská synagóga Košice 13.12.2013

Hlubočomotivý zážitok, na aký sa nezabúdza, priniesol do Košíc jedinečný koncert Svetlo porozumenia, ktorý sa rozviedlo po štvrtok večer v dvoch sakrálnych objektoch v rôznom čase simultane v susediacich, hoci nábožensky odlišných svätostánkach. Rovnako už umiekov, ktorí sa stretli na dvoch miestach – v synagóge na Puškinovej ulici a v Evanjelickom kostole na Mlynskej, videli milovníci dobrej hudby aj na spoločnom vystúpení – na závernej modlitbe VE HI ŠE AMDA. Počas večera sa telemiestom mohli spájať so susedmi a na pláne sledovať, čo sa práve tam v tom čase odohrávalo.

Ideeový otcom a organizátorom podujatia, ktorého ambicio je prostredníctvom hudby otvárať priestor pre nové otázky a postoje, týkajúce sa spoločenských hodnôt, je Peter Gyori, hudobník a duchovný Španielskej synagógy v Prahe, rodák z Košíc. Raz ročne organizuje koncert na oslavu ľudskej pospolitosti a solidarity v svätostánkoch dvoch najväčších európskych monoteis-

Chválospev

bilancoval svoju celoročnú službu spevom

Náš spevokol Chválospev pod vedením dirigentky Emilie Gállovej v tradičnom novoročnom koncerte „Králov Králi“ predvedol svoj pestrý hudobný repertoár. Bol poskladaný z rozmanitých piesni – doplnený milým bonusom s piesňami detí a doprovodom zvážia mlydých hudobníkov.

Náš spevokol dnes pôsobí striedavým a jednotným dojmom. Jeho interpretácia výraz sa pod vedením Emilie (a nepochybne aj vedením Božíma Čepíšku) z roka na rok a výrazne mu pomohli aj mladí posly. Podľa slov dirigentky z výročnej Správy o Hudbe v závere: „Ujšlovali sme sa o to, aby sme sprostredkovávali Boží dotyk a Jeho požehnanie, v nášom prípade cez melodie a texty piesni, do vašich i našich životov. Zdá sa, podľa ohlasov ktorí od vás dostávame, že sa nám ten zámer darí naplniť. Vďaka Bohu za to, že sa zmŕkňovala a že si nás používa, ako jeden z mnohých svojich hŕastov. Je to pre nás povzbudenie, motívacia i záväzok k ešte väčšej zodpovednosti a príprave.“

Braňo Škripek

na debatu v našom cirkevnom zbere

Braňo je dobrý chlapík, a je super, že je v Národnej rade. Je to tak trochu zázrak, pretože v parlamente sú zväčša velkí politickí machri, právnicki – všetkými „masťami mazani“ – prosté profici. Žiaľ, veľmi často im chýba „chrámová kosa“ morálka, etiku, vzájomnej úty, pokrov pred ľudmi – občanmi ale hlavne Bohom. Braňo Škripek do parlamentu prináša tenor zrak. Nie je to hľad! A preto nás všeľkých prosí o pomoc a podporu. Modlim sa viac za prácu, službu a morálny kredit našich politických „elít“.

13.12.2013 KOŠICE BOROVÁ SÁLA ECAV MLYNÁK 230 18.00

S.R.O.

Spoločenstvo rodín v Košiciach

Možno sa pytať na význam tejto skratky – vede S.R.O. sa používa výhradne v bázis terminológií. Ako, ale veľmi sa hodí aj na označenie generáčnej skupiny, ktorá má v každej spoločnosti majoritu – rodiny. Spoločenstvo rodín v našom zbere zahrňuje zväčša mladé rodiny, ktoré iba štartujú do života – ale aj rodiny v strednom a starom veku, ktoré už majú čosi „odžíždi“. S.R.O. – spoločnosť s ručením obmedzeným – však veľmi vystúpila až krehkú podstatu ľudských vzťahov – kde my, ťa, „ručíme“ za tvoracosť, kvalitu a ľasku vefrnej obmedzeným spôsobom. Preto sa v tejto službe snážime o dva ciele:

Prvým je oprieť túto krehkosť o silnejšieho partnera – ktorým je bezvýhradne Boh. Druhý je umenie vzájomného zdieľania. To je na črieky vzáčne a dôležité – aby rásťa pestovanie vzájomnej služby. Všetko navzájom si môžeme byť cennými a potrebnými. Len to treba skôr.

Na 5. stretnutí SRO sme v rámci cyklu Vzťahy naše každodenne otvorili tzv. Školu vzťahov. Bude sa vám to zádat čudne, ved takto skola je snáď svetový unikát. Ak sa pytate – čo to má byť, tu je odpoved:

Počas jedného ľudskej života sa všelči učíme – čítať, písat, nosiť, na vysokých školach v nás rozvíjajú zručnosti, tlačia do nás teorie, koncepty, logiku. V autoskole sa učíme riadiť auto. Kde sa učíme dobrým vzťahom? Nejaký základ dostaneme v rodinách, ne vždy to však býva

samezdrojnosť. V skole pochytíme niečo malo v rámci etickej výchovy a nejakých školení. Štadi – nestaci?

Život však predstavuje v mnohých ohľadoch „prvoleze“.

Ležíme terénom prívyká – a navyše sme vo vzťahoch všetci veľmi rozdielne disponovaní!

Tu vznikajú mnohé turbulencie – nedostatky, nespoliy, konflikty. Ak sa môdru neriešia – končia krachom.

Pozornueme tie našu žáremu? Potrebujeme sa to učiť!

Súčasťou každého našo stretnutia je trojdňajšie program – tri súťaže skúseností, ktoré sme nazvali Kauzy + Mikroskop + Elektrické kreslo. Tentorkrát sme si vyučovali zaujímavú a dôležitú tému: Rozdielnosť naša každodenná. Našimi hostami boli manželia Ľubo a Mariána Slávikovci. Ľubo je plným doktorm a potreba narozenieho muža a ženy z biologického hľadiska. Mariána je teologička – a poukázala nám na pojivo naše rozdielnosti, ktorým je jedine ľaska prameniacá z Boha. V Kauzách – mladí manželia Tomáš a Katka Trnovík vyspovedali starí Ľuba a Janku Vatraľovcov a v Elektrickom kresle si zasadili Peter a Ivka Podlesní – aby sa, záhradili pri spovedi o obrovskom ich vzájomnej rozmiennosti.

Čo dodat na záver? Iba pozvanie pre všetkých vás, ktorí ste nikdy nechodili do „Školy dobrých vzťahov“, aby ste neváhali, ak sa dočitate o najbližšom stretnutí SRO.

Je otvorená pre všetkých, pretože v našom živote sa treba prispievať! Takže nabudúce: Intimita naša každodenná!

Zuzana - Misia v Keni

Afrika - more výziev k službe kresťanov

„Habari zenu? Jina ľangu ni Sussanne, mimi ni mwanafunzi wa dawa na ninatoka Slovakia.“ „Dzdravím, ako sa máte? Moje meno je Zuzana, som študentkou medicíny a pochádzam zo Slovenska.“

Tak takto nejaká známa standardná zoznamovacia formulka, ktorú som pomere často využívala počas uplynulých letných mesiacov. Ti ľingvistickým zdrojmi poslehl, že nie je napísaná v nejakom európskom jazyku, ale v swahilíne, jazyku, ktorý je úradným a hlavným dozorujúcim jazykom v Keni. A práve v tejto krajine, v mestičke Kapsowar, som nečelé dva mesiace pracovala ako dobrovoľníčka v miestnej misijnárskej nemocnici.

S myšlienkom ist na misiu som začala reálne zaoberať minulý rok v lete, keď Pán Boh začal do môjho života vkladať rôzne podnetné ohľadom misijné práce a potrebu lekárov-misionárov. Boli to najmä skúsenosti a príbehy viačierich ľudí, dokonca aj z môjho blízkeho okolia, ktorých Pán Boh povolal slúžiť týmto spôsobom. Skrte to som možla vidieť, ako veľmi je táto forma služby potrebná, a to nielen čo sa týka duchovnej oblasti, ale aj po tak praktickej stránke ako je napríklad zdravotná starostlivosť. Dost' mi to vŕalo v hlave a na stíšeniaci v rámci modlitie som sa Ho pýtal, čo s tým mám spoločné čo. A keďže mojim prísnim výzvám bolo môcť slúžiť Pánu Ježišovi systémom (tak trochu obrazne povedané), „v jednej

ruke Biblia a v druhej fonendoskop“, nenechala som sa dlho prehovárať a povedala Mu, že ak je misia to, do čoho ma On povaľa, tak OK, idem do toho! A keď sa prostredníctvom Wydiffe maskyňa priležitosť ist počas leta slúžiť do nemocnice v Keni, bolo rozhodnuté! :-)

Prvotné nadšenie z misie však bolo pripríde do Kapsowaru vásnečne otriasné. Keď sme dorazili a jediná toaleta a dispozícia bola dvereňa búdka s dierou v zemi a to bolo všetko, prechádzajúc areálom zboru a nemocnice bolo treba kľúčovať nielen medzi kravy a ovce, ale aj pomedzi to, čo tu po sebe nechali, a keríská angličtina miestnych mi bola rovnako nerozumiteľná ako swahilčina, tak mi konečne doplo, čo nazaj známenie výraz kultúrny Šok.

Prvý deň priamo v nemocieni boli ťažké. Hoci celý zdravotný manažment bol vedený v angličtine, pacienti hovorili väčinou po swahilísky, čo bol, menší“ komunikačný problém. Začala som pochybovať, či to bol dobrý nápad ist do Kene, či všobec budem môcť týmu ľudom nejak slúžiť, keď keď tu nikomu nerozumiem a nikto nerozumie mne, tak ako im budem hovoriť evanjelium, a tiež či im budem môcť ponúciť po medicínskej stránke, keď som ešte len tretiacka a teda moje vedomosti o hľadom medicín sú ešte pomerne chabé, atď. Pán Boh mi však časom ukázal, kde je moje miesto, ako a konu mám slúžiť.

Väčšinu času som strávila na tzv. „Maternity

ward“ (gynækologicko-pôrodnícke oddelenie vrátane novorodenecnej ESIky) a na pediatrickom oddelení. Zozačiatku som asistovala pri vizitách, vysporovala dokumentáciu, robila základné vyšetrenia

– taka bežná drobná výporom. Lenž neskôr nám odišli 2 lekári (z pôvodných 5) a zvyšné medicínske osadenstvo prebralo ich zodpovednosť, takže som dostala na starosť viest' niektoré výzvy sama, manažovať základnú liečbu týchto pacientov a aj si asistovať pri niektorých čiarskych rezach. Takisto zodpovednosť, z ktorej ma Pán Boh postavil, bola dosť rámec mojich vedomostí, ale ukázalo sa, že On nepovoláva schopných, ale uschopňuje povolaných!

Lekár je však misionárom aj mimo svoj oficiálny pracovný čas, takže ma Pán Boh učíslujiť aj inak ako len čisto „medicínsky“. Byť tu pre mojich pacientov (a nielen pre nich) kedykoľvek k dispozícii, venovať sa im, tráviť s nimi čas. Som len medikácia, takže po zdravotnej stránke boji pre pacientov užitočnejši než lekár, ale malá som čas, ktorého om nemáš nazvyš. Preto čo mám, to dám. Svoj čas a modlitby.

Modlitby boli úplne bežnou súčasťou pracovného dňa a starostlivosti o pacientov. V tomto smere boli tamto lekári nazaj vzorom Božích bojovníkov – modlitibovní. Modlitby sme sa za každého pacienta a spolu s každým pacientom. Modlitby sme sa s nim, keď k nám príš a pri prepustení v nemocnici, počas výzvis, pred každou operáciou a pri každej zmene zdravotného stavu, aj keď to bolo zmena k lepšiemu, pretože je to samozrejšímy dôvodom na chválu a vďaku. Modlitby sú prosté v Kapsoware samozrejmost', prirodzená súčasť našej práce a služby na tomto mieste.

Žiaľ, nie všetky prípady v našej nemocnici mali vždy šťastný koniec. So smrťou som sa tam stretávala až príliš často. Nie je možné, aby sa vás takáto skúsenosť všobec nedokrála, aby vás to všobec nezmenilo. Najmä ak resuscituju pacientku uprostred noci, hodinu a pol sa snažíte zachrániť jej život, ale všetka snaha je mŕtva, bezúspešná. A jediná vec, čo mi vtedy chodiaľ po rozume pri pohľade na moju už „byvalú“ pacientku, bola dotieravá, neodbytná otázka, či poznala Pána Ježiša, či On bol/je jej Pánom a Spasiteľom a či teda odšla od nás domov, ke nebeskému Ľúčovi. Odpoveď nepoznám. Aj vďaka tomu vidím povolenie nás kresťanov (a misionárov) hovoriť ľudom

okoľo nás evanjelium, potrebu tých ľudí spoznať Pána Ježiša osobne, ešte akútiebiejšie, urgencnejšie než kedykoľvek. Aj preto chcem raz byť lekárou (resp. lekárkou – misiónárikou), ktorá nielen zachraňuje dočasné, tie „fyzické“ životy tu na zemi, ale aj nájma lekárkou, ktorá bojuje o zachranu tých ľudí (a nielen pacientov) pre večnosť. Zachraňať dočasný život, aby mal ēste šancu, čas získať večný život.

Počas leta som mohla vidieť, aká veľká je potreba tých ľudí, po medicínskej aj duchovnej stránke. Nie je možné vidieť tie potreby a nebyť tým dotknutá. Videba som medzery, do ktorých je potrebné sa postaviť (Ez 22:30), trhliny, ktoré je potrebné opraviť (Iz 58:12). Misia je nieči, co všelinu význame leží na mojom srdci, obľúbstou, v ktorej túžim stať a slúžiť Páni. A aj z toho dôvodu, nie však iba preto, je moju modlitbou a príaniom, aby keď to sa stúčato Jeho plánu pre mňa, som sa raz možla do Afriky vrátiť a slúžiť tam už ako vyštudovaná lekárka, ako misionárka, či už dňohodob alebo aspoň na kratší čas.

Zuzana Hribíková

Materská škola Sovičky

Začína žiť čulým a tvorivým životom. Pridajme sa a pomôžme pri jej rozvoji!

EMŠ patrí do zriaďovateľskej pôsobnosti KOS. Zriaďenie EMŠ odsúhlali konvent KOS v roku 2013. Po realizovaní legislatívnych krokov na Ministerstve školstva, získali priestor a následne po organizačných, personálnych, stavebnych a materiálno-technických záležitostach bolo EMŠ 2.9.2013 otvorené pod vedením paní riadičky Zuzany Martonové (ECAV čz Obišovce), ktorí chceli poskytovať za ochotu, obetavosť a vedenie EMŠ – Sovičky.

Na tomto mieste chceme poskytovať aj paní riadičke z EMŠ na Terase Alene Durbákovéj za jej podporu, rady a usmernenia. Spústenie prevádzky EMŠ predchádzali stavebné úpravy priestorov v bývalej ZŠ, ktoré boli zrealizované na základe architektonického návrhu po konzultácii s hygienu a ďalšími inštitúciami, ktoré vstúpili do procesu pre spravidlovanie EMŠ. Za 2 mesiace sme pripravili priestor, ktorý spĺňal všetky legislatívne a hygienické normy. EMŠ bola zariadená novým MTZ, predovšetkým v dennej miestnosti, miestnosti na spanie a VŠJ. K 30.9.2013 sme použili finančné prostriedky, ktoré EMŠ boli poskytnuté prostredníctvom KOS. Ďalšie financovanie už bolo na zodpovednosť

vedenia EMŠ. Rozbehli sme projekt „SAREPTA“ z malého veľkého“ prostredníctvom ktorého sme plánovali vykriť finančovanie v prvých štyroch mesiacoch existencie školy. Vziať bola najšťastnejšia 150 ľudov KOS, ktorí by boli ochotní počas týču 4 respektive 5 mesiacov prispevať 11,- EUR, ktorých výsledná suma by nám pomohla zvládnuť finančné náročný začiatok. Žiaľ do tohto projektu sa zapojilo iba nečelých 20 ľudí, ktorí pravidelne prispevali na tento projekt.

Musíme smerovať konštatovať, že mnohí z tých, ktorí na mimoriadnom konvente Júni 2013 v Košiciach podporili projekt vzniku EMŠ – žiaľ podporili iba myšlienku. Sme vďační všetkým, ktorí aj mino projekt SAREPTA podporili nelahlé žiaciatky EMŠ. Samozrejme, že naša voľnosť patrí všetkým cirkevným zborom KOS, ktorí prostredníctvom oferby na EMŠ podporili vznik a začiatok fungovania tohto predškolského zariadenia. K 17.9.2013 sme na štatistickej úrade nahľásili 17 detí na ktoré od januára 2014 dostávame dotáciu vo výške 1974 EUR, ktorá slúžia na krytie miezd a odvodov. Kto si vie reálne spočítať mzdy a odvody tak zistí, že tento príspevok nepostačuje

na mzdy a odvody nakolko škola zamestnáva troch zamestnancov na plný úvazok. (A jedna učiteľka je na dohode a pracovne činnosť, ktorá nastupuje v prípade zastúpenia, ak niektorá zo zamestnanky „vypadne“ z pracovného procesu.) Mzdy by boli ešte vzdáľnejšie. Zvyšnú časť príspevku používame na odvody. Nájomná sa snažíme pokrýť s príspievok od rodičov resp. z iných zdrojov.

Na škôlke vznikla Rada školy, ktorej statút schválilo seniorálne presbytérvstvo na svojom zasadnutí decembra 2013. Zriaďovateľ v Rade školy zastupujú dcery členovia prešovského KOS (4 zo 7 členov Rady školy). Rada školy sa zatiaľ stretla na svojom zasadnutí 2x. Raz v roku 2013 a 1x v roku 2014. Na prvom zasadnutí si zvolili vedenie Rady školy a vyhodnotili prvé štyri mesiace existence a prejavili EMŠ a stanovili si úlohy pre najbližšie obdobie.

V priebehu februára a marca bol zrealizovaný zápis do EMŠ až EZŠ. Čo sa týka zápisu do EMŠ na september 2014 tak musíme konštatovať, že perspektívna fungovania na základe počtu detí je veľmi slabnú (k 20.3.2014 prihlásených 24 detí, ktoré nastúpia do EMŠ od septembra 2014.)

Čo sa týka Evanjelickej základnej školy (ďalej EZZ) tak záver je jednoznačný: **EZ školskem roku 2014/2015 nie je možné pre malý záujem otvoriť EZŠ (boli prihlásené 3 deti počas 5 dní v ktorých bolo možné zrealizovať zápis do EZŠ).** Touto cestou vyslovujeme podakovanie za spoluprácu pri zápisach Dr. Lubici Ľástejne. Záverom treba povedať, že napriek mnohým pesimistickým poznámkam a neprajnosti chciev veriť, že rozhodnutie založiť EMŠ ako predškolské zariadenie KOS bolo dobrým rozhodnutím. S Božou pomocou a lehko požehnaním chceme istť ďalej.

Záciatky neboli a kedž sme na začiatku ani teraz to nie je ľahké okrem iného aj z toho dôvodu, že sme sa stali ďalším konkurenčným subjektom v oblasti vzdelávania. Napriek množstvu kampaní prostredníctvom oznamov, letákrov a správ v médiach sa nám nepodarilo získať potrebný počet detí na začatie činnosti Evanjelickej základnej školy. Dôvod neúspechu vidíme nie len v tom, že nám niekoľ urobil negativnú reklamu (vysoké poplatky na EZŠ), ale aj v malej angažovanosti členov ECAV v KOS. Veríme však, že postupne z detí, ktorí navštievujú našu EMŠ, sa budeme môcť otvoriť aj EZŠ, tak ako bolo v pôvodnom projekte zriaďenia EMŠ, EZŠ, VŠJ a ŠKD.

Iste sa mnohy pytia sami seba, potichu alebo aj nahlas: Bola nám potrebné otvoriť v Košiciach ďalšiu EMŠ? Ako vŕavne financovať EMŠ v najbližšom období? Ale možno by stato založiť až otázku: Čo som ja urobil/urobila pre EMŠ?

PaeDr. ThLc. Mgr. Dušan Havrila, PhD., farár – konsenior KOS ECAV

Ako si žijú Muškátky?

Čo sa deje v Evanjelickej Materskej škole na Muškátovej ulici v Košiciach?

Evanjelická materská škola na Muškátovej ulici na Terase bola zriadená s veľkým nadšením a obetavosťou niekoľkých členov CZ ECAV Košice -Terasa v roku 2006 ako cirkevné predškolské zariadenie s jednou triedou.

Po roku existencie bolo jasné, že jedna trieda nebude postačovať, a tak na ďalší školský rok sme otvárali druhú triedu, aby sme uspokojili rodicov, ktorí túžili po kresťanskom predpripravovanom vzdelení svojich detí. A tak bolo potvrdené, že začleňenie 1. kresťanskej, nekatalickej Evanjelickej materskej školy v Košiciach malo zmysel.

Začiatky neboľi ľahké, ale Pán Boh nás prenesiel cez úskalia, požehnával našu prácu, sýtil nás svoju milosťou a ukazoval správny smer, niekedy aj „sväťhám“ prutom Božej lásky.

S božou pomocou sme 2. septembra 2013 začali ďalší školský rok v poradí už osmý.

Novy školský rok sme začali s 50 detmi v dvoch triedach, s piatimi učiteľkami, dvoma prevádzkovými pracovníckymi a jednou ekonomikou na 2 hodinový týždenný úvazok/ďalší čas je darom pre EMŠ. Veľkou pomocou pre prúžnu prevádzku materskej školy sú aktívni pracovníci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na pozícii asistent učiteľa.

Komunitná záhradka

“Zelený rodinný kruh”

V Evanjelickej materskej škole na Muškátovej ulici sa začali diela nové veči. V hľavách nás rodičov v spolupráci s paní riaditeľkou vzniklo nápad - vytvoriť pre naše deti a rodiny priesor pre prijemné trávenie voľného času v priestore Školského dvora scasti upraveného na prírodnú záhradu. Okrem priemennej zmeny, ktorú školský dvor naozaj potrebuje, je našim cieľom zlepšiť vztah našich „ mestských“ detí k prírode a pestovaniu. Chceli by sme im dokonca ukázať, že o našu prírodu, ktorú pre nás stvoril Pán Boh sa máme staráť, chrániť a zlepšovať ju.

Prečo komunitu?

V súčasnosti sa na Slovensku často hovorí o komunitných záhradkach a naša záhrada by mohla byť takúto malou komunitnou záhradkou. Pretože bude spájať komunitu detí a učiteľiek zo škôlky, rodicov a starých rodicov, člen, ktoré sa pravidelne stretnávajú na spoločných tvorivých stretnutiach a mädrade, ktorá môže byť tiež vzorom, ak bude pomáhať malým kamarátom s prácou v záhrade.

Ako sme začali?

Nás nápad sme spisali do projektu “Zelený rodinný kruh” a požiadali sme Karpatskú nadáciu o jeho finančný podporu. V projekte sme predbežne navrhli prvky prírodnnej záhrady: bylinkyovú šípku s malým jazierkom, využitie záhonov, vysadenie jedlích rastien a vybudovanie útulného miesta na posedenie, všetko s využitím prírodných materiálov - dreva, kameňa, prúta, slamy a hliny. Žiadateľom projektu je naše Zdrojne rodicov pri EMŠ. Už o pár týždňov sa dozvieeme, či sme boli úspešní, ale keďže sa nám myšlienka záhrady páči, pokušme sa zrealizovať ho aj v prípade, že by projekt nebol Karpatskou nadáciou podporený.

Co nás čaká?

Ešte teraz v marci sme naplňovali prvé slobotné stretnutie všetkých, ktorí majú záujem sa do budovania záhrady zapojiť. Keďže nás všetci záhradkári, ani záhradníci a chceli by sme, aby naša záhrada bola spoločným dielom, tak na prvé stretnutie sme pozvali odborníku lektorku z Ekocentra Sosna, ktorá nás povedie procesom tvorby dizajnu našej

To realizáciu tímu: Božena Hieľová, Katarína Somáriková s rodinami a paní riaditeľkou EMŠ Alenou Dubovou.

budúcej záhrady. Sosna nám bude pomáhať odbornými radami, ale aj saďanicami a semienkami z Ekocentra v rámci Programu aktívne občianstvo a inklúzia, nadácie Ekopolis a programu The GEF SGP.

Ako nám to zatají?

Kedže príroda nepôcká, začali sme s vysieváním semien zeleniny a bylinky, ktoré budú neskôr vysadené do pripravenej záhrady. Na dvere sme vysadili maliny, egrše, černice a už aj jahody. Každý prispel svojím dieľom: deti s rodicmi a tetami z tvorivých stretnutí vysievali semienka, ktoré sme dostali od starých rodicov a zo Sosny, kryky nám priniesli tetu a niekto dokonca cestovali cez prázdniny s babkou až od Bratislavu a starostlivosť o prísadky ostala najmä na mamek a tetu zo škôlky, ktoré ich musia občas poliať a vyvetrať klubovinou.

Viete o nás?

Aby sme sa všetci dozvedeli, čo sa deje a čo chystáme, všetky informácie sú zverejnené na nástenke vo vestibule škôlky a podrobnejšie správy sú rozosielané rodicom aj cez e-mailovú konferenciu škôlky. Všetky novinky budete moct aj Vy postupne náčítať na internetových stránkach škôlky a evanjelického cirkevného zboru ako zriaďovateľa našej škôlky.

Vďaka patrui Pánu Bohu, že sa o nás stará, že nám dáva nápady a sľubí ich zrealizovať a čo to všetko príjmeme množstvo požehnania.

Dakujeme všetkým, ktorí sa do budovania našej komunitnej záhrady zapájajú, srdcne privítame všetkých, ktorí sa ešte zapoja a veríme, že sa nám naše dieľo spoločne vydarí.

22/23

V jeseni sme mali vzácnu náštavu Zaka Matlevku z Tanzánie. V úžasnej vrúčnej atmosfére sme si spolu zaspievali. Zák nám porozprával príbeh ako ho Pán ochránil v buši pred lemom. A my sme mu povedali, že aj nás pani učiteľky si adoptovali jedno dievčaťko z jeho krajinu a tak. Pendael môže chodiť do školy, má svoju posteľ a jedlo.

S našimi kamarátkami z novej škôlky na Exnárovej ul. sme pri priležlosti Pamiatky reformácie navštívili chrám ECAV na Mlynskej a zúčastnili sme Detských bohoslužieb, ktoré pre nás pripravili Stanovič očko - brat farára Kocka.

Ani sme na senzáciu a bol u Mikuláša s dlhou bradou a nosúcou darčekom. Adventný čas bol Časom očakávania pamiatky prvého prichodu Pána Ježiša na tento svet. Prípravovali sme sa na Vianočnú besedu v škole, na vystúpenie s adventným programom v kostole pred CZ. Tešili sme sa na vianočné darčeky ale vieme, že najväčším vianočným darom je Pán Ježiš, ktorý nám Boh daral.

Počas adventného času sme si mohli pozrieť v našej škôlke aj výstavu Betlehém - dokonca tam bol Betlehém aj z Lega. V januári sa boli 15 našich kamarátk a veľkej triedy zapisovať do 1.ročníka Základnej školy. V januári sme sa učili žiťovať v lyžiarskom stredisku Kavečany.

V čase karnevalovom sme si a my vyhradili jeden deň a mali sme karneval s nadherínymi maskami a karnevalovými tortami. Samozrejme nechybali ujo Janko/art. Ján Hrubovčák s hudsonom a pomocou bubnovat mu príšiel aj ujo Miro / Miroslav Tóth AC.

Okrem toho sme navštívili Bábkové divadlo, Štátne divadlo. Ujo Janko zo Štátnej filharmónie nás navštívi-

vuje pravidelne, a tak vieme čo sú gajdy, lesný roh a iné hudobné nástroje.

Každý platon sa v našej škôlke tešíme na hodinu náboženstva s ujom Ondrejom a tetou Aленou /brat farár Ondrej Kolárovský s manželkou/, ktorí pre nás pripravujú stále nejaké prekvapenia. Odpoluďajúčas každú stredu patrí Biblickým príbehom s tetou Agiou a ujom Dodom. /Agia Fedoriaková a Jozef Michalec - byvali a súčasní rodičia našich deťí/.

Sme vďační Pánu Bohu za celý 1. polrok tohto školského roka a prosíme o ďalšie modlitby za našu školu, za deti, rodicov, za učiteľov a všetkých zamestnancov, za potreby našej materskej školy. Zápis nových detí pre ďalší školský rok nebol možný z kapacitných dôvodov. Riešením by bola tretia trieda EMŠ o čo usilujeme už dlhý čas a za čo sa modlite.

J. A. Komenský ako prvý na svete zozracoval teóriu predškolskej výchovy. Príručka Informatória um školy materskej zdôrazňovala, že výchova detí do šiestich rokov veku predstavuje prvú etapu riadeného vývoja ľudčeka, od ktorej závisí úspech ďalšieho výchovného pôsobenia. J. A. Komenský v ivede „Informatória školy materskej“ konstatuje, že:

Najlepšia opatraťa ľudského pokolenia je v kolíske, ako dosvedčujú Boh Izraela (Lz 28, 8, 9). Lebo predist skaze je ľahšie ako pozakneť nápravu, bat, čo viac, to, čo je úplne pokazené, nemožno nápraviť. Z toho vyplyná výrok: „Všetko závisí od začiatku. Ako sa položia základy, tak ide potom všetko.“

Preto aj Kristus povedal: „Nechajte malíčkých príšť ku mnene a nebráňte im, lebo im patri Božie kráľovstvo.“ (Mk 10, 14)

od Adventu k Veľkej Noci

Adventné stretnutie žien

Adventné stretnutie žien bolo pre nás akous odmenou – časom, na ktorý sme sa tešili, napriek tomu, že sa streňame pravidelne v utorku. Meno každej ženy sme zapisali na papier a vhodili do klobúka, pretože sme malí prichystané prekvapenie v podobe tomboly. Cenami na tomboly prispeli väčšie/íz nás. Každá prispeľa 50 centov, aleprvky aby sme i názorne videli, že aj takouto milou a zábavnou formou sa dá prispeť na niečo, čo je pre zober potrebné.

Po privítaní a krátkom biblickom úvode domácej sestry farárky sme zaspievali adventné piesne a spoločne sme sa tešili na prednášku domáceho brata farára, na tému: Ako žijú ženy vo Fínsku. Prednáška bola veľmi zaujímavá a podnetná, obsahovala množstvo fotiek, takže sme mohli nielen pocítiť ale i vidieť všecko, o čom rozprával brat farár. Výhry v tombole spôsobili prekvapenie i radosť. Ani na tomto našom stretnutí nechybala recenzie knih- tentokrát viacerých: Ak sa modlit za manžela, manžeku, deti,

Zaujímavými informáciami o ich obsahu spríjemnila naše stretnutie svojim obsiahlym rozprávaním manželku brata farára Aленku Kolárovskú.

Stretnutie sme zakončili prijenným posedením, rozhovormi, pohostením a spievanim na oslavu našho Pána. Na záver sa pomordila sestra Božena Písečná a podakovala všetkým pritomným za ich čas, tešiac sa na ďalšie stretnutie.

Program Adventného stretnutia žien 2013

- Privítanie a krátky biblický úvod k Adventu
- Prednáška- Ako žijú ženy vo Fínsku –OK
- Info o knihe: Ako sa modliť za svojho manžela, manželku, deti, - AK
- Tombola- OK
- Pohostenie, rozhovor

Katarína Tomčíková

Adventné vystúpenie dorastu

Ako vznikal prvý muzikál konfirmandov a dorastu na Terase?

Advent sa takmer chýli ku koncu a naše prípravy na vystúpenie dosahovali skutočne vysoké obrovstky. Na doraste sme sa vydala obetavnej práci a našeniu manželov - Dávidu a jeho manželky Patky rozhodli, že nacvičíme – a teraz sa podrieť, ale rádje sednute, že teda nacvičíme: Muzikál Anjeli.

Dobre čitate „muzikál“, „ved’ tam sa spieva“ – to boli naše zrozené tvare, no boli sme uistení, že sa tam aj hovorí, no má to byť v rámci Súlžie Božích na 4. adventnú nedelu a slúžiť malá moja mama. (je farárik).

Rozdelili nám úlohy, dokonca niekoľkokrát, pretože to viete, ako sa pracuje s nami, raz nepriepisíš ten potom zasa dašši, no ked Dávid povedal : „tak dostaš“, a napospäť rozdelil úlohy. Tak sme cvičili a spievali a bude si istí, že nielen raz, ale stále nám to īlo īlepšie. Generálka prebehla v rodinnom dome – u manželov Ontkovcov- počas predvieraného party.

Deň „D“ 4.adventná nedela príšla s a īou naše vystúpenie. Musím vám to prezradiť hned, lebo sa už nemôžem dočkať, kedy vám to poviem, naše vystúpenie bolo krásne, vďaka našmu Pánu, a vďaka Patke a Dávidovi.

Určte sa pýtate o čom bolo - no, tak- ako my čakáme na príchod Spasiteľa, aj aneš ľahko a malí plné ruky práce s prípravami, a ked konečne príšiel čas- tak sa to dozvedeli ako prví pastieri, - čo sa dozvedeli? - nuž tu najkrajšiu a najradostnejšiu správu- že sa nám narodil Spasiteľ.

Krásna atmosféra bola umocnená malými sviečkami, ktoré svietili len na ohľá a spievom piesni, ktorími sme oslavili nášho milovaného Pána.

Barbara Tomčíková (príprava ku konf.2.roč.)